

Gọi xuân

Tặng thân.

Thu thả gió xua ngày tàn hạ,

Nắng sớm chờ một thoáng mưa đêm

Vội lên! Nuối tiếc chi em?

Xuân rơi theo tiếng chuông êm ánh tà.

Phí chi nữa những giờ “nhàn hạ”?

Chán chê chi mấy tạ “em cần...”

Nâng đàn ta cất tiếng ngân,

Tâm bay theo giấc ca xuân ban đầu.

Đưa tay ta lướt muôn màu,

So dây em bấm cho sâu đêm hò.

Nàng Thơ hôn cơn mơ lỡ vút,

Một chiều thu giữ lại tâm hồn .